

[Poul Hartling.]

stilling ikke mistes. Hvis det sker, vil vi gøre faget skade, og denne skade vil ikke kunne opvejes af, at undervisningen i klasselærerfaget bliver 2-årig.

Det forhold, som har fremkaldt den diskussion, som igen har affødt det lovforslag, vi nu drøfter, er jo, at kristendomskundskab som klasselærerfag efter den nye lov er begrænset til 1 år, mens det i kommissionens forslag var 2-årigt og i det nuværende seminarium strækker sig over 3 år. Det er ikke mærkeligt, at mange umiddelbart tror, at der er tale om en forringelse af fagets stilling. For at forstå sammenhængen må man imidlertid kende hele opbygningen af uddannelsen.

Der er i den nugældende danske læreruddannelse og har været det gennem generationer den dobbelthed, at man på én gang vil give en almen obligatorisk faglig uddannelse og vil lade de studerende specialisere sig. Specialiseringen begyndte så småt med seminarieloven fra 1930. Før den tid sigtede læreruddannelsen på at gøre eleverne duelige i alle folkeskolens fag. Mange skoler i Danmark havde kun én lærer. Det er klart, at han måtte kunne dække alle fag, og altså måtte uddannelsen dække alle fag. Det er også indlysende, at en uddannelse, der omfatter en snes fag, ikke kan blive særlig dybtgående. Både fra de studerende og fra skolen voksede der krav frem om en mere specialiseret uddannelse og altså en mere dybtgående uddannelse. Men endnu i den sidste seminarielov fra 1954 fastholdt man en ordning, der gav kompetence i næsten alle fag.

Med loven af 1966 har man lagt roret om, ikke som i nogle lande, hvor man placerer uddannelsen ved universiteter og alene underviser i pædagogiske og psykologiske discipliner og slet ikke i fag, men således, at man ved siden af en pædagogisk og praktisk uddannelse begrænser faguddannelsen til 2 à 3 fag, de såkaldte linjefag. Derved skulle opnås en grundig og virkelig forsvarlig uddannelse i de pågældende fag, men en lærer vil altså ikke mere beherske alle skolens fag, i hvert fald vil seminarierne ikke mere komme til at uddanne ham deri.

En konsekvent gennemførelse af dette princip stødte imidlertid på folkeskolens ønske om, at en lærer også på større skoler

med mange lærere skulle kunne være klasse-lærer; det vil sige skulle kunne overtage i hvert fald ét fag på enhver trin, og da de yngste klasser jo kun har et begrænset antal fag, indførte man i læreruddannelsen de såkaldte klasselærerfag, der sigter på at sætte læreren i stand til at undervise de yngste klasser — der står udtrykkeligt i betænkningen de yngste klasser, altså ikke 1.-7. år, som forslagsstillerne argumenterer med. Den obligatoriske undervisning nu må altså paralleliseres med den kommende linjundervisning, den kommende undervisning i 3 linjefag. En række fag, naturhistorie, geografi, historie osv., findes kun som linjefag i den kommende læreruddannelse, men fagene dansk, skrivning, regning og kristendomskundskab er med henblik på folkeskolens yngste klasser også anført som klasselærerfag.

Enhver faglærer vil naturligvis gerne have så lang tid som muligt til sit fag; det er der ikke noget mærkeligt i, og der er ikke noget mærkeligt i, at religionslærere synes, at en 2-årig uddannelse i et klasselærerfag må være bedre end en 1-årig. Det er dog ikke uden videre sikkert, at det er rigtigt. Hvis der gives et rimelig stort timetal til faget, er det måske pædagogisk lige så nyttigt at samle det på 1 år som at sprede timerne over 2 år, især hvis faget derved kan bevare sin plads i den forprøve, som lægges ved udgangen af det første år, og hvis udfald er afgørende for, om den studerende kan fortsætte uddannelsen. I de nuværende studenterklasser har man, som undervisningsministeren også har gjort opmærksom på, forskellige timetal på forskellige seminarier; faget kristendomskundskab har, så vidt jeg er underrettet, et timetal, der svarer til 7-10 timer, forskelligt på de forskellige seminarier, fordelt over 3 år.

I den nu vedtagne lov er der ikke som hidtil fastsat noget timetal for noget fag, og det er rigtigt; timetallet angives ikke i lov, men i bekendtgørelser. Skønmæssigt kan man vel regne med, at de nugældende tal, 7-10, skal sammenlignes med, at faget som linjefag i den kommende lov formentlig vil få omkring 15 timer og som klasselærerfag derudover vil få et antal timer, der gælder for alle studerende i det første år. Jeg er meget interesseret i, om undervisningsministeren vil give tilsagn om, at